

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Leonis septemtrionalis notitia

Rauscher, Johann Martin

[S.l.], 1632

Serenissimo & Potentissimo Gustavo Adolpho: Suecorum, Gothoru,
Vandalorum Regi [...]

urn:nbn:de:bsz:31-102765

Serenissimo & Potentissimo
Principi,

GUSTAVO
ADOLPHO:

Suecorum, Gothorum,
Vandalorum Regi,

*Magno Finnonia Principi:
Esthonia Careliaque Duci:
Ingria Livonia, &c. Domino
Libertatis Germania Vindici*

FELICI, PIO, VICTORI
Immortalitatem.

POST partas inusitata virtute tot lau-
reas triumphales, & impletum nominis
Tui gloria hunc terrarum orbem, **REX**
VICTORIOSE, videtur nihil deesse
magnitudini Tuae amplius, quam ut ad hanc felicitatem
eternitas admigret. Partim, ut propria sint, Ger-
mania, qua beneficio Tuo accepit: partim, ut poste-
ritatis memoria ex vero testetur, neminem Princi-
pum dignius Te, publico fama calculo, sustinere titu-
lum

lum Augusti, Pii, Felicis, Triumphatoris. Nisi
quod seculi etiam interest, talem Te orbi notum esse,
qualis es, ut, qui cum discrimine salutis, vita, regni,
sola afflictæ religionis miseratione, libertatem, res &
fortunas à servitute vindicasti, omnes magnitudi-
nem beneficii intelligant, & meritum Autoris pronò
affectu, submissaq; veneratione admittant. Neque
enim fas est Septentrionis illum Leonem ulterius
ignorari, quem propitium Numen arcano fati de-
creto ante tot seculorum decursus, in præsidium peri-
clitantis Germania destinavit. Quæ jam diu inter-
cades, inter Urbium & patrimoniorum direptio-
nes spiritum suum traxerat. Quæ sordibus & squa-
lore confecta, inter rapaces Harpyiarum ungues, &
Sycophantarum insidias, nec libertatem diutius tue-
ri poterat, nec servitutem ferre. In qua vivis nec
majorum pietas, nec defunctis terra sua concedeba-
tur: ut jam nec mori integrum esset, nec tutum vi-
vere, cum immissus libertatis jugulo culter, non ibi
tyrannidis finem faceret, ubi vita terminos natura
limitavit. In qua non corpori tantum, sed & anima
vincula injecta erant, quæ diversum à Fove Vaticana-
no sentientibus præsentem interitum minabantur. In
qua denique, (seculi infamiam!) viles terra filij &
Gyantium fraterculi, quorum nomen heri modo è
plebis

plebis tabula expunctum erat, illustrissimis Imperij
Summatibus fustes & lora intentabant. Et tam de-
plorato statu cum manumissis libertatem, pulsus &
ejectis ereptam patriam, spoliatis patrimonio fortu-
nas, aris templisque profanatis orthodoxum cultum
restitueris; quid mirum, AUGUSTE, si omnium
Germanorum voluntates Tibi liberius adfluunt,
quos ista amoris testificatione Tuos nexu & manci-
pio fecisti universos? Quid mirum Regie Suecorum
Majestati omnium linguas, omnium calamos vecti-
gales esse, cujus inexpectata felicitas Orbem fortuna-
tum facit? Et vel hoc uno nomine, si cetera abessent,
quod in GUSTAVI tempora incidit. Quod pro-
fecto nomen titulos non capit, quia omnes excedit, &
patriam vestram linguam Dei baculum designat, quo
libertatis oppressores castigantur. Sarmata Tui,
cum Suecorum Te Regem appellare dedignarentur,
Gustavum per contemptum vocabant. Euge belle!
sed prater mentem animi. Nesciverunt illi, hoc ho-
noricum nomen esse, quod in ipsorum tormentum
occulta cœli dispositio Tibi assignaverat.

Ceterum cum in Germania prater alias Provin-
cias, benignitatis Tue fontem largiter etiam Suevia
hauserit, patere quaso, REGUM EMINEN-
TISSIME, ut ad MAIESTATIS TUÆ

):(3 genua

genua pro volutus, ejus purpura laciniam prebendam,
cujus aspectum hostes non ferunt. Patere, ut Suevus
ego, Suevorum veterum Regem venerer, qui hanc
unam habeo fortuna injuriam, quod in ipsa Suevia
augustum Suevorum sanguinem citius videre non
contigerit: quibus vel invitis beneficia Tua obtrusi-
sti. De eorum autem vindicanda libertate iam tum
cogitabas, cum adhuc in Prussia Polonorum Aquilas
fatigares. Nondum nobis excidit memoria Satleri
Tui, cuius perspicacibus oculis in salutem nostram
vigilabas: qui dum res Tuas alibi pro commodo Ger-
mania dispensat, adversariorum manibus feliciter
elapsus est. Videbas, quæ Tua sagacitas est, AUGU-
STE, Suevis consanguineis Tuis jam lupata, iam
catastas, jam denique miseram parari servitutem.
Igitur ne infeliciter periret ille populus, cuius Tu co-
gnomini Mari dominaris, qui que olim in quatuor &
quingenta gentes distinctus, solus hodie hoc nomen
servat, auxilium nobis maturasti: & sinu Codano
egressus, Septentrionem Tuam, illam veram Martis
sobolem, illos Aquilonis scopulos ac rupes hosti in-
expectatus obiecisti. Et quisquam nobis temeritatis
labem impingat, si eius Regis virtutes Suevi admire-
mur, cui uni debemus, quod vita & fortunis nondum
exuti, nondum in angustum redacti, nondum Cle-

rico-

ricorum servi sumus? Si ad illius Imperatoris laudes stylum convertimus, qui cum milite suo universum orbem ad spectaculum provocat, ut agnoscat, Suecos antiquum suum obtinere, & quod Pyrrhus de Aecidarum gente elogium scuto inscripsit. etiamnum VIROS ESSE.

Admitte igitur, MAGNE REX, benigno vultu exile hoc donarium, & ad tot decora ac tropaea, hanc Leonis Septentrionalis, hoc est, Tui Tuorumque notitiam adiunge. Non ut dignum sublimitate Tua munus, sed certum submississimi obsequij monumentum. Si enim quasi vissem aliquid fastigio hoc dignum, non habebam: si conveniens, maxime istud erat, quod sub auspicijs Tuis, Rex literis & armis inclite, in publicum prodiret. Sic recognosces popularium Tuorum documenta domestica, & per maiorum imagines cum voluptate inambulabis. Quanquam vix fortassis opera precium videatur maiores Tuos in scenam producere, cum frustra alibi Tui exemplum extra Te queratur, in cuius divinam mentem omnis a vita virtutis supellex cum ipso sanguine migravit. Accipe, inquam, levidense hoc munusculum victrici illa dextera, qua tot gratulantium osculis cottidie lassatur, & ad affectum offerentis oculos illos, in quibus Gratia habitant, converte. Ea est magnorum
rum

rum Regum indoles, ut donantis tenuitatem humanitatis sua opulentia locupletent. Nec MAIESTAS TUA gravabitur ad tot gloriae suae monumenta, quae tam augusto nomini consecrantur, hanc opellam nostram adiungere. Possunt alij magnificentius, facundius; nos certe nihil possumus amantius.

Sic vale & longum vive caeli delicia, orbis amor: quo superstite nemo infelicitatem metuit. Vive Optime Regum, & feliciter impera. Vive hostium dominator, & tot immortalibus palmis novas subinde laureas adtexe. Ita roveo, vel antiquissimo nobilitatis militia sacramento

NUMINI MAIESTA-
TIQUE TUAE

devotissimus

Iohannes Martinus Aretius
Suevus.

Di-